

ע"פ 8391/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 8391/18 - א'

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע החלטת בית המשפט המחוזי
בחיפה מיום 8.11.2018 בצ"א 62653-03-18 שניתנה
על ידי כבוד השופט ע' פורת

בשם המבקש: עו"ד בני כץ

בשם המשיבה: עו"ד מורן פולמן

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 8.11.2018 בצ"א 62653-03-18 (השופט א' פורת), בגדרה נתקבלה בקשת המדינה לחלט באופן זמני כלי-רכב הרשומים על שם המערער, למכרם ולשמור את דמי מכירתם עד תום ההליכים בתיק.

2. אלה, בקצרה, העובדות הצריכות לענייננו: נגד המערער ושני שותפיו לביצוע העבירות, הוגש ביום 11.3.2018

כתב אישום המייחס להם עבירות של סחר בסמים. כמו כן, הגישה המדינה ביום 28.3.2018 בקשה למתן צו זמני לחילוט רכוש, בהתאם לסעיף 36(א) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973. במסגרת הבקשה, נתבקש בית המשפט המחוזי להורות על חילוט זמני של הרכוש שנתפס ברשותם של המערער ושותפיו לעבירה. במרוצת ההליך הגיעו הצדדים להסכמות באשר לחלק מן הרכוש שחילוטו נתבקש, ולבסוף נותרה ביניהם מחלוקת רק בנוגע לחילוטם הזמני של שמונה כלי-רכב שהיו רשומים על שם המערער.

3. תצהירים הוגשו בבית המשפט המחוזי על-ידי 'טוענים לזכות', שהצהירו כי כלי-הרכב שנתפסו הם בבעלותם, ולפיכך אין להורות על חילוטם הזמני. בהמשך העידו ה'טוענים לזכות' לפני בית המשפט המחוזי, ונחקרו על תצהיריהם. בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 8.11.2018 נקבע, כי שבעה מתוך שמונת כלי-הרכב יחולטו באופן זמני, ימכרו, ודמי מכירתם ישמרו בחשבון קרן החילוט עד תום ההליכים בתיק. בית המשפט המחוזי נימק את החלטתו כדלקמן: "אינני סבור כי זכותם זו של הטוענים לזכות, בשים לב לרישום הבעלות, עולה כדי זכות קניינית או מעין קניינית. המדובר בזכות חוזית ותו לא. על כן, זכות המדינה לחילוט בהליך הפלילי, גוברת על זכותם. מלבד זאת, בחינת עדות הטוענים לזכות מעלה כי לא נהגו בכלי הרכב משעה שהועברו לבעלות המשיב מנהג בעלים - כך נמנעו מלבטחם או לנקוט בכל פעולה שתלמד על שימור קשר כלשהו עם הרכב" (פסקה 9).

4. ביום 12.11.2018 הגיש המערער לבית המשפט המחוזי בקשה לעיכוב ביצוע החלטתו, וזו נדחתה: "לא ראיתי להורות על עיכוב ביצוע ההחלטה בהיותה סעד ביניים שמטרתו הקטנת אובדן הערך של כלי הרכב. המשיב יוכל לערער על ההחלטה וככל שטענותיו יתקבלו, יוכל לקבל דמי מכירת כלי הרכב בחזרה".

5. ביום 27.11.2018 הגיש המערער הודעת ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי ובצדה הבקשה לעיכוב ביצוע שלפני. המערער נימק את בקשתו לעיכוב הביצוע בכך ש"עלול להיווצר מצב בו עד למועד הגשת הערעור או לחילופין עד לדיון והכרעה בערעור, תפעל המשיבה לממש את החלטת בית המשפט הנכבד, ותביא למכירת כלי הרכב הרלוונטיים שבידיה. במצב זה, נוצר חשש כבד כי ייגרם לטוענים לזכות נזק רב בלתי הפיך ואינו מידתי".

6. המדינה התנגדה לבקשת המערער לעיכוב ביצוע, כשלטענתה יש למחוק את הערעור על הסף. לדבריה, מאחר ולשיטת המערער כלי-הרכב אינם בבעלותו אלא בבעלותם של ה'טוענים לזכות', הרי שלו עצמו אין כלל זכות עמידה בעניין זה. עוד טוענת המדינה, כי ה'טוענים לזכות' צריכים להשמיע את טענותיהם במסגרת ערעור אזרחי, והמסגרת שלפנינו - אינה המסגרת המתאימה.

7. לאחר שקילת טענות הצדדים מזה ומזה, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. "על מנת למנוע פגיעה בקניינו של אדם שאינו צד להליך הפלילי וטוען לזכות ברכוש לגביו מתבקשים הסעדים הזמניים, ואף על פי שהדבר לא הוסדר בחוק, נקבע כי לטוען לזכות ברכוש מעמד כבר בשלב הדיון בסעדים הזמניים ברכוש" (בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' יוסף סיטבון, פסקה 37 (31.10.2007)). בהתאם לכך, הגישו ה'טוענים לזכות' את תצהיריהם בבית המשפט

המחוזי, והעידו לפניו. משדחה בית המשפט המחוזי את טענותיהם של ה'טוענים לזכות', עומדת להם הזכות להגיש ערעור בבית משפט זה. ערעור כאמור יוגש כערעור אזרחי (ראו: ע"פ 5233/17 פלונית נ' מדינת ישראל (20.7.2017)). בענייננו, המערער הוא שהגיש את הערעור, וזאת שעה שלטענתו הרכוש שחולט, כלל אינו רכוש. משאלה הם פני הדברים, דומה כי סיכויי של הערעור להתקבל, במתכונתו הנוכחית, אינם מן המשופרים.

8. אשר על כן, הבקשה נדחית. המערער ישקול צעדיו לגבי הערעור הפלילי.

ניתנה היום, י"ב בטבת התשע"ט (20.12.2018).

ש ו פ ט